

„Od obrazu do głosu” to metafora twórczej biografii Miry Rosenthal, tłumaczki dwóch tomów poezji Tomasza Różyckiego: *The Forgotten Keys* (2007) oraz *Colonies* (2013). Analizując przekłady i autokomentarze Rosenthal, autorka artykułu wskazuje również na możliwość dopełnienia tradycyjnej koncepcji wewnątrztekstowego „obrazu autora/tłumacza” pojęciem „głosu”, uwzględniającym pozasemantyczne aspekty dzieła tłumaczonego, związane zwłaszcza z organizacją brzmieniową (inspiracji dla takiego ujęcia dostarczają pisma Hansa Urlicha Gumbrechta). „Głos” jest rozumiany jako coś więcej niż tekstowa reprezentacja, wyobrażenie, figura semantyczna pozatekstowego twórcy – jest materialną, cielesną obecnością tłumacza w przekładanym dziele poetyckim.